

maatte kunne skelne det ved at høre fremsat, til Eksempel hvorledes vi kunne undgaa disse Udgifter til Kirkerne, som han klager over, ligesom vi paa den anden Side maatte kunne høre antydet, hvorvidt vi skulle lade være at bortforpagte de omhandlede Traktørsteder. Der kunde være Tale om ikke at bortforpagte dem, men at uddele dem gratis til dem, der melde sig først, enten det nu er til den ene eller den anden, til dem, der have dem nu, eller til andre; altsaa: Vær saa artig, den, der kommer først til Mølle, faar først malet, det koster ingenting at komme i Besiddelse af disse Etablissementer. Dernæst kunde det være rart at høre det ærede Medlems Mening, om der skulde indføres Forbud mod Sangnumre eller andre Variéténumre paa disse Anstalter. Er det ærede Medlem forarget over, at der gives disse Numre derude, som det ærede Medlem mener kvalificerer disse Etablissementer til Navnet Sangerindeknejper, lad os saa faa noget at høre om det, saa kunne vi drøfte det, og saa kan det blive taget under Overvejelse til sin Tid, naar en ny Forpagtning skal etableres. Men jeg maa fastholde, at saaledes som Tilstanden er nu, er den uden min Medvirkning, baade i Henseende til Kirker og i Henseende til de saakaldte Sangerindeknejper. Det er ikke for at vælte noget Ansvar fra mig, som er mig ubehageligt, men det er en Tingenes Tilstand, som ikke kan bestrides, og som vilde have været den samme, hvis det ærede Medlem i dette Øjeblik havde staaet paa denne Plads. Men lad os faa noget praktisk ud af denne Diskussion, hvis det ærede Medlem tilsigter andet end nogle spøgefulde Bemærkninger om Sangerindeknejper. Lad os faa at vide, hvordan vi skulle bære os ad med at opfylde vore Forpligtelser overfor Domænekirkerne, som ere Statens Ejendom, og overfor disse Etablissementer derude paa Statens Domæne, om vi skulle uddele dem gratis til Folk, som have Lyst til at komme i Besiddelse af dem for at tjene saa mange flere Penge paa dem, eller om vi skulle nedlægge Forbud mod Opførelse af Musik, eller hvad der nu præsteres, som det ærede Medlem synes at have noget Kendskab til, hvad jeg ikke har.

Saa er der Bevillingen til Mejerifyring; der siger det ærede Medlem med i alt Fald et vist Anstrøg af Foragt, at vi maatte være komne bort fra at være Barnepige for Mejeriforeningerne. Naa, i Fjor var der jo Spørgsmaal fra det ærede Medlems Side om at instituere en Bade-

konsulent. Jeg ved dog ikke, om det skulde være mindre barnepigemæssigt at lære Landboerne at vaske og bade sig end at lære dem at anvende en vis industriel Fremgangsmaade, der kunde støtte og fremhjelpe deres økonomiske Virksomhed. Se, den ene Dag kan det ærede Medlem være overlegen ved sin Barnepige, og den næste Dag vil han forære Landboerne en Barnepige, hvor der slet ikke har været nogen Trang dertil eller nogen Begøring derom.

Det synes, som om det ærede Medlem absolut vil rejse Strid om Ukrudtet. Jeg finder, at denne Stridslyst selv er en Ukrudtsplante. Hvorfor skulle vi nu strides om at bekæmpe Ukrudtet paa Bondens og Herregaardens Marker, naar det er en anerkendt Ting, at det er en Landeplage, og at der skal gøres Forsøg paa at bekæmpe og udrydde Ukrudtet? Om de Midler, der anvendes, er de rette eller ej, derom kunne vi diskutere, navnlig ude i de faglige og saglige Foreninger, saavel Landboforeninger, som Husmandsforeninger. Men her at fordybe os i en vidtløftig Diskussion om Brugen af Svenskharve, om Brak, Hel eller Halvbrak osv., tror jeg dog, vi helst skulde lade være med. Jeg vil i Særdeleshed meget fraraade det ærede Medlem at gaa videre paa den Stridens Vej, han synes at ville ind paa, at der absolut skal staa Gny om det Ukrudtsspørgsmaal. Han faar ikke Tinget sat op i Krigshumør paa det, det kan det ærede Medlem være sikker paa. Det kan ikke blive noget særligt socialdemokratisk Spørgsmaal. Det kan godt være, at det ærede Medlem ønsker, at Bekæmpelsen af Ukrudtet paa Markerne skulde være et specielt socialdemokratisk Spørgsmaal. Men det kan dog ikke lykkes det ærede Medlem at tilegne sig det, ligesaa lidt som det er lykkedes ham at tilegne sig Æren for Kampen mod Stikkelsbærdræberen, skønt det ærede Medlem gerne vilde det.

Det lyder i det hele ret ejendommeligt med disse Overgange: saa er der Spørgsmaalet om Stikkelsbærdræberen, det rejste vi Socialdemokrater (*K. M. Klausen*: Det gjorde vi ogsaa!). Det kunde dog være, at det Spørgsmaal var oppe i andre Kredse end just de socialdemokratiske, og netop der, hvor det med Virkning kunde tages op. Ligeledes er der Spørgsmaalet om „Hedebruget“. Der er det ærede Medlem saa venlig at paastaa, at det Spørgsmaal, som Hedebruget har taget op og sat i Værk, og hvori der er gjort en saa god Begyndelse, selv om der kan være enkelte Ting at bebrejde eller